

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Conseqventibvs Pertexens, Quae post beatum S. Xauerij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

7. Patrum inter Molucas ærumnæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

latera extendit trabes, quibus et si mergatur, non facile tamen ad ima deprimitur. In altum prouexerant cum turbato horribilem in modum cœlo, tempestas cruda nauim exagitat, & quassationibus ferendis imparem euertit, vectores in aquis pereunt, Vincentius Pereira incassum omnia contendit ut Fernandum feruaret, distantem enim à terra longinquis, maris iactatio vehemens omni ope exclusit, & fluctibus obruit. Vincentius vt cunq[ue] brachiorum remigatione se sustinens ad rupem impingitur, quam dum prehendere nititur tam crebro fluctu in faxa illis est, vt iis tandem correptis, nisi manibus serpendo non posset incedere. Sic triduum reptans cum errasset demum indigenam offendit, à quo humaniter semiuius in humeros tollitur, & reficiendus in Christianorum villam deportatur; qui cum reliquis Amboinenibus incredibili morte prosecuti sunt mortem Fernandij, quem à se tam prius fidei, & mysteriorum doctore parentibus tamdiu expectatum, vixque sibi ostensum repente amississent. Vir erat efficacissimi ad Dei gloriam feruoris, & in transcribendis in eius obsequium Ethnicis adeò strenui, vt dici viii spatio quandoque baptizauerit septingentos, noctem primæ auroræ facro illo opere coniungens. Incidit illius ad Deum transitus in 12. Martij, anni 1554.

Cœteros agendi, tolerandique vis & assiduitas quietis impatiens paulatim absumebat, prosternebatque signillatim modo hunc, modo illum operiorum, vt interdum omnes domus eiusdem ægrotarent; cūratorum ægroti agere cogeretur ægrotus; omnes verò proximis adesse, & ad animorum necessarios usus accurrere; summum tamen his morborum ærumnis futurum fuisse solarium, eorum unus scribit, si vel frustum panis nancisci potuissent, sed panis alius deerat præter quem ex arbore paulo palma maiori conficiunt incolæ, ligno eius in farinam commolito, pistoque in massas, & neglectim cocto. Sagu indigenis dicitur, saporis expers, & gratia, & semihominum, quales ij sunt, cibus. Inuenitur ibidem ex oriza panis, sed arctus, & rarus, & vix nisi in mensis optimatum. Nostris obsonium orizæ tostæ pugillus dabat aqua maceratus; aut si quando ad mare ouum testitudinis, vel aliquid piscium, in delitiis ponebatur; somnus vt plurimum humi sub arbore vel in littoris arena, medicus, sua cuique naturæ constitutio robusta, & vice remedij cuiusvis patientia. Operis tamen perpetua, & indefessa strenuitas, & in tanta victus, & medicaminum egelse tam alacris, & animo vegeta, vt si corpus quoque mens suis voluptatibus refoueret, quibus usquam negabat Xauerius se diuiniores, quam in Mauro expertum, vnde procul abesset omne ab humanis solatiis lenamen. Certo quidem inducor ut putem ad has S. Ignatium allusisse nostrorum in Mauro, Amboino, Molucis calamitatum conflictiones, cum ad fulciendam in Europa Collégiorum quorundam constantiam quæ dura tunc premebat inopia, reuocaret illis per litteras quæ nostri apud Indos paterentur; & sunt eiusmodi literæ, vt quam iis quondam tulere consolationem,

7.
Patrum inter
Molucas
ærumnæ.

N. 3. eadem

candem in similes casus sint semper allaturæ. Multorum inquit, accepimus literis, Reuerentias vestras à D. Deo, sancte paupertatis opera exerceri, hoc est penuria rei domesticæ, ad valetudinem corporis & opportunitatem necessariæ. Non est in minimis beneficij huius ponenda gratia, quod dignetur vos diuina bonitas eius doni experientia, & sapore cuius perpetuis teneri nos desideriis oportet, si fingi volumus ad Christi I E s v ducis nostri similitudinem, pro nostri ordinis sanctissima institutione. Evidem locum in Societate nullum scio, in quem boni huius non pertingat communicatio, & sensus, tametsi largius, parcus ut est locorum diuersa conditio. At si cum nostris in India fratribus componamur, nostrum hoc pati durius non censebo, cum inter graues corporis animique molestias, multis locis pane, vinoque careant; oriza, & aqua leuisque alimenti similibus vivitent; misere vestiantur, magnisque homo exterior arctetur incommodis: nostris quoque nos versari in Indiis statuamus, quæ sane nusquam defunt; ita si nobis penes quem ea cura necessaria minime prospiciet, licebit ad Sanctam mendicationem configere, quæ suppeditas feret egestati. At si volet nos Deus inopia virgini, ægrotis saltem nihil desit, possunt enim qui valent, facilius patientiam durare, quam nobis concedat qui tam amabilem docendo, & ferendo fecit. D. Christus I E s v s, sui nos amore, rerum omnium loco, & sui sapore obsequij perfundens.] haec ad suos Sanctissimus fundator. Roma In mense Decembri ann. 1552. datis. Sensim igitur in Molucis dilabente nostrorum numero gravitate onerum, & incommodorum, cum ad magnitudinem operis qui erant superstites pro nullis propemodum habendi essent, decreuit Beira iterare in Indian transiitum ad accersendos laborum socios; cuius item illi suasor consilij fuit, debilitatæ mentis sensus quidam, ex oppressa violenter natura toto simul ærumnatum, laboris, discriminum, mortis semper in oculis positæ, toto inquam illi & perpetuo pondere incumbente, nullo vel diei vnius à molestiis laxamento. Ex quo factum ut Goam reuersus an. 1556. nunquam postea repetierit Molucenses; sed in collegiis Tanensi, Bazaino, & Goanno residuum traxerit vitæ septennium, nec satis quoad corpus vitalis, quoad mentem stupidæ & omnium oblita. Quare hunc in annum quo cœpit Molucis pro mortuo esse, apte colligentur singularia merita qua vir tantus in Indian ad exemplum operariorum; inde ad coronam Apostolicis promissam laboribus in cœlum tulit. Ortum duxit Ioannes Beira ex regno Gallicæ, Pontifitrix natus, canonicus Corunnentis, in Societatem vocatus Francisci Stradae concionatoris eximij familiaris allocutione.

8.

P. Beira vi-
ta, labores
in Moluc,
&c.

Louanio Strada petebat Conimbricam, anno 1544. ibant socij cum illo undecim, excipiuntur hospitalitate humanissimi hominis ad quem statim non pauci conueniunt, peregrinos duo decim noui cuiusdam ordinis spectaturi, de quo nisi fama nihil dum cognoverant. Hic circum adstantes animaduertens Strada, arrebatusque in quæstum animorum, ser-

monem

